

punktet for deres Bedkommende er, at en Lønningslov maa gaa Haand i Haand med en Omorganisation af Universitetets Lærervirksomhed, hvad jeg for øvrigt ikke skal gaa videre ind paa. Men dernæst har det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius), der som forhenværende Kultusminister har forelagt dette Lovforslag flere Aar i Træet, begæret 84,400 Kr. til Forhøjelse af Professorernes Lønninger og til 8 ny Professorater. Det ærede Medlem talte om, at denne Betænkning var kommen ud af Lovens Gab, jeg forstaaer det Udtryk saaledes, at det ærede Medlem har ment, at vi havde reduceret hans Forlangende temmelig meget, og det kan jeg heller ikke undres over, at han mener, thi naar man af 84,400 Kr. stryger de 68,000, saa er det jo en ganske god Mundfuld, man stryger af det forlangte Beløb. Men det forekommer mig dog, at den Forhøjelse, vi have givet her, kunne vi i Realiteten suldt forsvare, men jeg vilde dog ikke have gaaet med til det nu, om jeg ikke, som det ogsaa blev bemærket af den ærede Ordfører og af det ærede Medlem fra Vejle (Falkenstjerne) forventedes, at vi kunne faa Højskolernes Stilling og Højskolernes Undervisning betrygget ved Lov, saaledes at vi kunne være tjente med det, selv ved at vi lade denne Lov gaa fra os, og jeg vilde ikke have været med til at lade denne Lov gaa over til det andet Ting, medmindre der var Sikkerhed for at faa Højskoleloven i en Skikkelse, vi kunne være tjente med. Der er jo kommet Betænkning fra Udvalget, der er nedsat om denne Lov. Det er disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at fremføre.

A. Nielsen: Jeg begyndte mine Bemærkninger, da jeg sidst havde Ordet, med en Hentydning til den mulige Forbavelse hos udenforstaaende, som denne Forhandling maatte være Genstand for, men jeg saa saa meget som muligt bort fra det, der begrundede en saadan Forbavelse. Jeg vilde saa meget som muligt se hen til, at det faktisk er en 2den Behandling af det foreliggende Lovforslag, der foregaar Nu, da den ærede Ordfører replicerede til mig, gav han mig Anledning til at tvivle om, hvorvidt jeg i Grunden der har gjort rigtigt. Den ærede Ordfører sagde, at denne Lov, maatte vi huske paa, stod ikke alene, det er ikke denne Lov, vi her behandle i og for sig efter den ærede Ordførers Udtalelser, saaledes tillader jeg mig i alt Fald at forstaa disse hans Bemærkninger, det, vi skulde se paa her, ere de Resultater, om hvilke Bladartikler og Telegrambureauerne have spredt Meddelelser ud over Landet, det er dem, vi skulle drøfte,

det er Synsvinkelen: det hele i en Kehraus, som vi skulle lægge til Grund for vore Betragtninger ved Bedømmelsen af det foreliggende Lovforslag. Det kan jeg dog ikke tjene den ærede Ordfører i. Men paa den anden Side, naar den ærede Ordfører siger, at dette Forslag staaer ikke alene, saa har han i en anden Henseende Ret, nemlig deri, at vi kunne være forvissede om, at det vil have Konsekvenser, vil trække andre Forslag med sig. Jeg skal f. Eks. nævne polyteknisk Lærestanstalt, hvorfor det ærede Medlem fra Storeheddinges (S. Scavenius) Bemæringer maaske ikke ere saa begrundede, som han selv i Djeblikket antog. At det vil blive Tilfældet, at dette Lovforslag vil bringe andre med sig og vil have Konsekvenser, kunne vi ogsaa godt ulede af den Udtalelse, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkrets (Dinelsen) kom med, idet han vilde søge at berolige sine Venner med at sige: Kom blev ikke bygget paa een Dag, vær endelig ikke alt for begærlige lige over for vore ny Venner. Naar den ærede Ordfører søgte paa en, det vil jeg indrømme ham, meget billig Maade at faa Smilet over paa sin Side ved at oplyse om, at jeg ikke havde været saa elstværdis at udvilde her for Folkestinget, hvorledes jeg ønskede Universitetet omordnet, saa var det vel en meget billig Maade at søge at faa Smilet paa sin Side, men vore Bemærkninger ere jo paa det Punkt i fuld Overensstemmelse med Flertallets Bemærkninger, Flertallets Bemærkninger staa foran vore, og Flertallet tilføjer, at da de ikke kunne opnaa det — uden hvis Opnaaelse vi ikke ville være med til noget som helst med Hensyn til Lønningsforholdet — have de ikke villet foregribe Udviklingen til den ene eller den anden Side, og saa slutte de sig til det, de kalde det mindre. Vi ere ikke forvissede om, at dette mindre ikke er til en vis Grad at foregribe den Omordning, som Flertallet ønsker ligesom Mindretallet, hvortil jeg hører. Denne Udvikling kan maaske foregribes og skydes ud, derved at man afhjælper det, som de, jeg mener med Urette, kalde de væsentligste Ulemper, skyder det fra sig, som mulig kunde bidrage til, at vi fik en Omorganisation i en nærmere Fremtid. Jeg vil atter gentage, at denne billige Maade at faa Smilet paa sin Side, falder ikke alene tilbage paa mig, men den maa falde tilbage paa det store Flertal af dette Ting; thi det er en Selvfølge, at lige saa lidt som jeg er i Stand til at udtale mig om Enkelthederne eller udsørligt i Almindelighed om, hvorledes vore Universitetsforhold bør ordnes — det ved den ærede Ordfører, og derfor ud-